

Fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds kom der en Indvending, som jeg ikke har hørt før, nemlig, at Forslaget vilde indskrænke Købstædernes Indfyldelse ved Valgmandsvalget. Jeg tilstaar, at jeg ikke forstaar, hvorledes Lovforslagets Gennemførelse skulde medføre denne Virkning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Tolderlund: Jeg foreslaar Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Paa Dagsordenen staar opført til eventuel Foretagelse Valg af dette Udvalg, og det er mig opgivet, at man ønsker Udvalget sammensat af følgende 9 Medlemmer: *Berthelsen, Hey, Høst, K. Jensen, Madsen-Mygdal, Matzen, Pagh, Jens Rasmussen* og *Tolderlund*. Hvis ingen Bemærkning herimod fremkommer, anser jeg disse Medlemmer for valgte. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1923 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Goos: Det vil vistnok vise sig ved denne Sags Forhandling, at Meningerne om Betimeligheden og Ønskeligheden af en Forandring i den gældende Lovgivning i den her angivne Retning ville være ret delte. Denne Meningsforskel er jo meget naturlig, ikke blot efter de Forhandlinger, der udenfor dette Ting i en Aarrække ere førte om Sagen fra Foreningers og privates Side, men ogsaa fordi Sagen selv frembyder meget forskellige Synspunkter,

der til Dels komme i Modstrid med hinanden, og med Hensyn til hvilke altsaa et Valg kan være at træffe, et Valg, som for den enkelte kan blive meget forskelligt efter det Synspunkt, han nu mener bør lægges til Grund i Kampen mod Prostitutionen. Prostitutionen er jo i sig selv saa fuld af Misligheder i forskellig Retning, som hver for sig kan opfordre Staten til at gribe ind. Det er et umoralsk, i høj Grad usædeligt Forhold, det er dernæst et Forhold, som kan medføre og medfører tallose politimæssige Ulemper, og endelig er det et Forhold, der er i høj Grad farligt for den almindelige Sundhed. Staten kan nu optage Kampen mod Prostitutionen fra et eller flere af disse forskellige Synspunkter, men det er vistnok givet, at den ikke kan optage Kampen mod den paa een Gang fra alle disse tre Synspunkter. Den bestaaende Lovgivning har i Kampen mod Prostitutionen ment at maatte lægge Vægten paa, at dette Forhold er i høj Grad sundhedsfarligt paa Grund af den Udbredelse af venerisk Smitte, som Forholdet er Ophav til. For at effektuere en Kamp mod Prostitutionen paa dette Grundlag, har Lovgivningen maattet se bort fra dets umoralske Karakter og sige: en effektiv, sanitær Kontrol med Erhvervet kan ikke føres, saa længe Prostitutionen udøves hemmeligt, men kun, naar Prostitutionserhvervet finder Sted under Tilsyn af Politiet, af det offentlige, altsaa selvfølgelig saaledes, at det ikke bliver straffet, for saa vidt det føres aabenlyst. Det er Betingelsen for, at den sanitære Kontrol kan være effektiv. Paa det Grundlag er det altsaa, at Loven af 10. April 1874 har ordnet Kampen mod Prostitutionen, og dette Grundlag have de senere Love fastholdt og kun modificeret Loven af 10. April 1874 paa de enkelte Punkter, hvor den efter grundige Erfaringer trængte til at ændres. Paa dette Grundlag stillede vel ogsaa nok ifølge den forelagte Opgave den Kommission sig, som i 1896 var nedsat til at gøre Forslag til en Lov, der kunde træde i Stedet for Loven af 10. April 1874 og de Regulativer, som dertil slutte sig. Dette Synspunkt, at det af sanitære Grunde er af megen Vigtighed at have en offentlig Kontrol med Prostitutionen, mener jeg for mit Vedkommende, det er højst betænkeligt at fravige. Grunden er jo ikke den, som det ofte under Forhandlingen fremsættes, at man vil beskytte den Mandsperson, som indlader sig med den prostituerede Kvinde, for at skaane ham for Sygdomme, som han kunde paa-